



Förordning om ersättning till polismän och anställda inom kriminalvården m.fl. för skada på egendom;

SFS 1998:1379

Utkom från trycket
den 1 december 1998

utfärdad den 19 november 1998.

Regeringen föreskriver följande.

Vem kan få ersättning?

- 1 §** Ersättning av staten för sakskada enligt denna förordning kan lämnas
1. till polismän och arrestantvakter eller stämmingsmän inom polisväsendet samt
 2. till anställda inom kriminalvården eller väktare som har förordnats att utföra bevakningsuppdrag inom kriminalvården.

När ersätts en sakskada?

- 2 §** Ersättning lämnas om en sakskada
1. har vållats av en intagen i polisarrest, häkte eller kriminalvårdsanstalt,
 2. på något annat sätt har vållats av någon annan eller uppkommit av våda under tjänsteutövning av en för tjänsten typiskt riskfylld verksamhet, eller
 3. uppkommit i anledning av tjänsten genom någon annans vållande.

3 § Ersättning för en skada som under tjänsteutövning uppkommit på en anställds motorfordon lämnas bara om skadan har uppkommit när den anställda har medgetts att använda fordonet i tjänsten eller om det finns särskilda skäl.

4 § Ersättningen bestäms enligt allmänna skadeståndsrättsliga grunder. Om det finns särskilda skäl får ersättningen bestämmas till ett lägre belopp. Ersättningen lämnas bara till den del skadan inte ersätts genom en försäkring, statens personskadeavtal eller enligt trafikskadelagen (1975:1410).

SFS 1998:1379

Inom vilken tid skall en ansökan lämnas in?

5 § En ansökan om ersättning skall göras inom ett år från det att skadan inträffade. En ansökan som görs senare får ändå prövas, om det finns särskilda skäl.

Vilken myndighet beslutar?

6 § En ansökan om ersättning ges in till och prövas av den myndighet där den anställde tjänstgjorde vid skadetillfället. Gäller ansökan ersättning för en skada som har uppstått under ett övnings- eller utbildningsmoment ges den in till och prövas av den myndighet som ansvarade för övningen eller utbildningen.

Om den begärda ersättningen överstiger tiotusen kronor prövas dock ansökan av Rikspolisstyrelsen eller Kriminalvårdsstyrelsen.

Om ärendet skall prövas av Rikspolisstyrelsen eller Kriminalvårdsstyrelsen skall den myndighet där den anställde tjänstgjorde vid skadetillfället utreda ärendet och överlämna ansökan, utredningen och ett eget yttrande till respektive styrelse.

Överklagande

7 § Polismyndighetens beslut överklagas hos Rikspolisstyrelsen.

Den lokala kriminalvårdsmyndighetens, regionmyndighetens eller Transporttjänstens beslut överklagas hos Kriminalvårdsstyrelsen.

Bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol finns i 22 a § förvaltningslagen (1986:223).

Utbetalning

8 § Ersättningen betalas ut av den myndighet som först har beslutat i ärendet.

Ersättningen får betalas ut även om beslutet har överklagats.

Överlåtelse av skadeståndsfordran till staten

9 § Rätt till ersättning enligt denna förordning förutsätter att den skadelidande intill ersättningens belopp till staten överlåter sin rätt att få skadestånd av den skadeståndsskyldige. Bestämmelser om en åklagares skyldighet att förbereda och utföra en talan om enskilt anspråk som grundas på ett brott finns i 22 kap. 2 § rättegångsbalken.

SFS 1998:1379

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999, då förordningen (1965:59) om ersättning till polismän m.fl. för skada på egendom skall upphöra att gälla.

2. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för ärenden där en framställning om ersättning gjorts före den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

BRITTA LEJON

Annika Brickman
(Justitiedepartementet)

